

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Caervs, Sive Occasio. Callistratus in Occasionis imag. Descriptio XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

vix̄ον ήδη. χρήστο βακχεύστριμον χαλκός
στρέψαντο, καὶ ἐπιθεάζειν τὸν οὐκετί.
μαρτύριον προστέλλει, καὶ τὸν βακχεύστριμον διαβαίνει τοῦ.

chantis indicabat, & furore accendi
videbatur: perinde opinor, ac
si Praxitelis bacchicum œ-
strum infere
valuisset.

Note.

Αὐτομίνειτο: Similiter dixit in Cupidine,
ἀφεντικότεροι οὐκέταις αὐτοῦ, quanquam alia
ratio verbi uterque solum, οὐ προξενεῖται. Itaque
non possum assentiri viro eruditissimo sic inter-
pretanti, vigore quadam excitabatur, mallem,

ad tactus aciem cedebat. Ita, inquit, molle, &
delicatum es erat, ut tangentis cedere videretur.
πρὸς ἄνθρωπον δύναχον, D. Basilus. & Plutarchus,
& foris hic simile quidam desideratur. Verum
& germanum hunc esse sensum declarant infe-
riora, ἀποδίδοσκοι τοῦ χρυσοῦ, τὴν ἀνθρώπινην.

CAERVS, SIVE OCCASIO.

Callistratus in Occasionis imag.

Descriptio XIV.

ΠΛΙΣ ὁ οὖν οὐκαρός οὐδὲν ἔκ κεφαλῆς οὐ
πόδας ἐπάνθινον τὸ τὸ οὐκέταις ἀνθρώποις: οὐνοῦ
τὴν μὲν δάκρυν ὥραῖς, οὐ σίων ἰσλαμ, χρήσε-
ψυχοντασθεντικον, πρὸς δὲ βολογοι κατατάνταν
τὴν κομὴν ἀνετορον. τὴν καὶ χρόνιαν ἔχεν αὐθιγ-
γάν τὴν λαμπτόντην τὸ σύμματον τὸ τὸ οὐκέταις
λῶν οὐδὲ Διονύσου, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐμφερῆς.
τὰ μὲν γάρ μέτωπα χάρισιν ἔιλθεν; αἵ πα-
ρειαν τὸ μάτρον, εἰς ἀνθρώπον ἐρευθόμαναν τεστήσι-
ον ὥραῖς οὐτοῦ, οὐπεισόλαπτον τῆς δύμασιν ἀ-
παλόντερηνημα εἰσῆκεν τὸ ἐπι τὸν θεον σφάρας,
απ' ἀκρων τὸ ταρσῶν βεβηκῶν, οὐπειρωμένον
τὸ πόδε έπειφύκει οὐδὲ νεομυσμένως η θρησκεία
αλλ' οὐ μὲν κόμη κατὰ τὸ ὄφρων ἐφέρωσα,
τῶντος παρεῖσταις ἐπεισεγει τὸ βόρυχον. τὰ δὲ
ἐπόστεν οὐν τὸ καφρὸν πλοκάμων ἐλεύθερα μό-
νιν τὸν ἔκ γενέσεως βλάσιν οὐπειράγοντα τὸ
περιχος.

CAERUS autem puer erat pubescens, & ipso
pubertatis flore, qui se vernantibus mem-
bris affuderat, gratissimus. Magna erat impri-
mis vultus dignitate, lanuginem quatiens, &
cincinnos, quos Fauonio, quounque vellet a-
gitandos permiserat. Adhac florido nitebat
colore, veluti quibusdam corporis fulgetris
vernantes rosas explicaret, eratque Dionýsio
maxima ex parte persimilis: at enim frons
gratijs emicabat, genæ regij floris instar ru-
bentes, iuuenili decoro fulgebant, ipsis oculis
gratissima quadam face ruboris accensis: stabat
autem in globo, summa pedum planta insi-
stens, qua & pinnis volucrē exilire propè vi-
debatur: capillus non more solito creuerat, ve-
rum coma contra supercilia repens, ad genas
cincinnum effuderat, occiput vero ca-
pillorum nexibus liberum, rarissi-
mos tantum pilos à pri-
mo ortu insitos
ostende-
bat.

NILVS.

Philostratus in Nilo.

Descriptio XV.

Περὶ τὸ Νεῖλον οἱ πάκχεις ἀνύρρηστοι ποι-
δια ξυμμεῖδα δονόματι. οὐ οὐδὲν

Cubiti circa Nilum ludunt pueri corpo-
ris modulo cognomines: quibus Nilus su-
Tit 2 mo-